

Divadlo F. Šrámka v Písku, 12. listopadu 2001

Robert Krestan: zpev, kytara, mandolína

Luboš Novotný: dobro, lap steel

Martin Ledvina: kytary, mandolína, zpev

Luboš Malina: banja, saxofon, zpev

Miloš Dvůráček: bicí

Juraj Grigár: basová kytara

Druhou trávu s Robertem Krestanem jsem na živo slyšel před téměř dvěma lety a tehdy to byl neuvěřitelný zážitek. Radost z muziky, svátek zpevu a hlasu... dokonce i tehdejší výměna kytaristu (Martin Ledvina za Pavla Malinu) byla jaksi nenásilná a v celkovém zvuku kapely pochopitelná. A protože mám Krestanovy písně a desky naposlouchané a obdivuji je, na pondelní koncert jsem se velmi těšil - už proto, že byl inzerovaný jako jeden z posledních koncertů Druhé trávy. Jenže...

Jakoby smutek deštivého a mlhavého listopadového večera vklouznul i na jeviště mezi muzikanty. Skvělé aranže, výborné instrumentální výkony i nezamenitelně krásný Krestanův hlas - to všechno tam bylo, jenže jakoby tomu scházelo srdce. To nepopsatelné "neco", které z obyčejného koncertu dělá velký zážitek, dnes večer zkrátka chybelo.

Při úvodní *El santo día* a *Pohlednici* ze stejnojmenného alba byl navíc velmi nevyrovnaný zvuk, takže až v instrumentálce *V nevysokých horách* nástroje zazněly tak, jak měly a já se začal těšit, co přijde dál. Povez mi příteli jen s banjem, dobrem, basou a Krestanovým hlasem... a během této písně jsem pochopil, že pánové z Druhé trávy se opravdu loučí a že v tom loučení není pranic veselého, jen ten smutek podzimu. Vrat se, jsem zbitý a sám... zářikal z jeviště Krestan, ale na návrat už bylo pozdě, ani ty největší pecky nemely živý dech a bylo to jen ohlédnutí. A tak to bylo i při skvěle zahrané instrumentálce *Birdland* či *Telegraf road*. Malicko se zajiskřilo v *Prostri mi plátnem* z Novotného sólového alba, kdy jsem si znovu uvedomil, jak neuvěřitelně originálně a zvláště dokáže Krestan složit slova k sobě a že to je, byl a pravděpodobně vždycky bude víc básník, než textar. Téměř na závěr *Noc* při které moje nálada splynula s textem

*... ani jsem nezvedl hlavu
ani jsem nezamával...*

Robert Krestan pro me i nadále bude jeden z nejlepších a nejinspirativnějších básníku-textaru a desky Druhé trávy si určite budu rád pouštět v nocích a dnech, aby mi udelaly radost, spoutaly me do své poetiky a zavedly me na místa, která bych bez nich asi nikdy nenavštívil a neobjevil. A budu doufat, že budu mít to štěstí a Krestan s Malinou najdou nějakou další cestu... a já po ní budu moci zase krácet, poslouchat a objevovat obrazy a obzory netušené tak, jako před víc než deseti lety nad první deskou Druhé trávy...

...rád bych si byl jist zda známe hranici kdy jsme čistý list a kdy jsme viníci...